

Sygn. akt I C 806/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 05 grudnia 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa (...) w G.

przeciwko E. Z. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. Z. (1) na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 1.806,59 zł (jeden tysiąc osiemset sześć złotych 59/100);

II. należność zasądzoną w punkcie I. rozkłada na raty po 100,00 zł (sto złotych 00/100) miesięcznie, poczynając od 06 grudnia 2016 roku, płatne do dnia ostatniego każdego miesiąca, z umownymi odsetkami naliczanymi według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A., stanowiącymi każdorazowo czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, w razie przekroczenia terminu płatności każdej raty z tym, że ostatnia rata wynosi kwotę 6,59 zł (sześć złotych 59/100);

III. nie obciąża pozwanej E. Z. (1) kosztami postępowania sądowego na rzecz powoda (...) z siedzibą w W.;

IV. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny w postępowaniu nakazowym w dniu 19 lipca 2016 roku w sprawie z powództwa (...) w W. przeciwko E. Z. (1), sygn.. akt I Nc 2628/16.

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska - Kołacka

I C 806/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. w W. wnosił o zasądzenie od pozwanej E. Z. (1) kwoty 1921,16 złotych, z umownymi odsetkami 746,32 złote od 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że na podstawie ksiąg (...) SA stwierdzone zostało, że na dzień 22.06.2016 roku wymagalne zadłużenie pozwanej z tytułu umowy rachunek superkonto wynosi kwotę 1921,16 złotych. Na zadłużenie to składają się odsetki umowne za okres od 12.12.2007 roku do 22.06.2016 roku w wysokości 1096,84 złote, należność główna 746,32 złote i koszty 78 złotych.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie w dniu 19 lipca 2016 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc.2628)16, na podstawie którego nakazał pozwanej E. Z. (1) aby zapłaciła powodowi (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 1921,16 złotych, z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A., stanowiącej każdorazowo 4-krotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie (tj. dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych) od kwoty 746,32 złote od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, wraz z kosztami procesowymi w wysokości 50,69 złotych.

Pozwana E. Z. (1) złożyła zarzuty od nakazu zapłaty. Wyraziła zgodę na zapłatę dochodzonej kwoty ale wносиła o rozłożenie spłaty na 10 rat z uwagi na ciężką sytuację rodzinną i majątkową. Podała też, że zapłaciła na poczet zadłużenia dwie kwoty po 100 złotych.

W trakcie postępowania powód cofnął powództwo co do kwoty 200 złotych domagając się zasądzenia kwoty 1804,59 złotych, na którą składa się kapitał 546,32 złote i odsetki umowne 1258,27 złotych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 8 czerwca 2004 roku pozwana E. Z. (1) zawarła z (...) Bank (...) SA umowę rachunku superkonto. Pozwana nie wywiązywała się z umowy wobec czego umowa rachunku została jej wypowiedziana.

W dniach 26 września 2016 roku i 26 października 2016 roku pozwana zapłaciła na poczet zadłużenia kwoty po 100 złotych.

Pozwana E. Z. (1) nie pracuje i na mocy decyzji Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. z dnia 5.02.2015 roku z tytułu rezygnacji z zatrudnienia otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne na rzecz upośledzonej umysłowo córki E. Z. (2), ur. (...) – w wysokości 1300 złotych miesięcznie. Pozwana zmuszona jest opiekować się jeszcze 25 letnim niepełnosprawnym A. Z., który otrzymuje rentę socjalną w kwocie 640 złotych miesięcznie.

(wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) k.4, dowody wpłat i odpis decyzji Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. z dnia 5.02.2015 roku k.47)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Stan faktyczny jest bezsporny.

W związku z wpłatami dokonаныmi przez pozwaną na poczet zadłużenia powód ograniczył powództwo do kwoty 1804,59 złotych. Na wysokość zobowiązania składał się kapitał w wysokości 546,32 zł oraz odsetki umowne w wysokości 1.258,27 zł wraz z dalszymi umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 4 krotności kredytu lombardowego NBP, jednak nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, poczynając od dnia 23 czerwca 2016 roku.

Pozwana nie kwestionowała dochodzonej kwoty i uznała powództwo.

Sąd uwzględnił wniosek pozwanej i rozłożył należność na raty po 100 złotych miesięcznie.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Pozwana E. Z. (1) utrzymuje się jedynie ze świadczenia pielęgnacyjnego w wysokości po 1300 złotych miesięcznie. Opiekuje się dwójką niepełnosprawnych dzieci, które otrzymują renty socjalne w kwotach po 640 zł miesięcznie. Nie pracuje, nie posiada żadnego majątku nieruchomego ani innych źródeł dochodu. Zdaniem Sądu sytuacja bytowa

pozwanej jest niewątpliwie ciężka i dochodzona przez powoda należność powinna zostać rozłożona na raty po 100 złotych miesięcznie.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.806,59 złotych, której wysokość wynika z zsumowania kwoty kapitału głównego 546,32 złotych, kwoty skapitalizowanych odsetek umownych od kapitału za okres od 12.12.2007 roku do 22.06.2016 roku w wysokości 1258,27 zł i dalszych odsetek umownych naliczanych od kapitału głównego według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A., stanowiących każdorazowo czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od 23 czerwca 2016 roku do dnia wydania wyroku w sprawie, tj. 05.12.2016 roku.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. na mocy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830) - Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie zaś z § 2¹ w/w artykułu, maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). W związku z powyższym zdaniem Sądu razie opóźnienia w płatności każdej raty powodowi należą się od pozwanej odsetki umowne w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W przypadku wniesienia przez pozwanego zarzutów od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym Sąd zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza. W niniejszej sprawie Sąd na skutek przeoczenia nie zawarł w wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie uchylecia nakazu zapłaty z dnia 19 lipca 2016 roku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (Dz.U. z 2015 roku poz.128 – tekst jedn.) w zw. z art. 320 k.p.c. orzekł jak wyżej.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanej kosztami postępowania na rzecz powoda, mając na uwadze jej trudną sytuację życiową i materialną oraz deklarowaną od początku postępowania gotowość do dobrowolnego spłacenia wierzytelności dochodzonej pozwem. Gotowość ta została potwierdzona przez wpłaty dokonane w toku postępowania na poczet dochodzonej należności.